

NOVICE

glasilo skupščine občine logatec

julij 1991

A. Antičević

VOJNA IN MIR V LOGATCU

Pisatelj L.N. Tolstoj je v svojem velikem romanu "Vojna in mir" opisal spreminjanja družbe in posameznih ljudi v vojni in miru. Ravnanje ljudi med dobrim in zlim, med ljubeznijo in sovraštvom, med suženjstvom in svobodo.

Tudi mi v Logatcu bi imeli dovolj snovi za roman, ki bi opisal posamezne dogodke in posamezne ljudi v času te vojne, ki je doletela našo mlado državo, samostojno Republiko Slovenijo, in tudi naš kraj. Vojna se je namreč začela v zori 27. junija in to brez vojne napovedi s strani JA. Nihče izmed nas ni 26. junija zvečer, ko smo svečano proslavili rojstvo naše države, pričakoval, da se bomo že čez nekaj ur znašli v vojni. V tistem času smo sicer predvidevali, da nas čakajo težki in negotovi koraki. Nismo pa predvidevali, da bosta te korake tako agresivno motila federacija in JA, ki je hotela naš samostojni razvoj prekiniti s tanki in surovo vojaško silo. Ocena tistih, ki so načrtovali napad na slovensko suverenost, je bila zelo slaba. Niso predvidevali, da se bo slovenski narod tako enotno in hrabro postavil v bran tej jekleni sili. Slovenski narod je v tem trenutku pokazal, da je vreden član narodov, ki se zna boriti za svojo samostojnost in to ne samo z besedo, kot nam nekateri zelo radi očitajo, temveč tudi s puško ali "tankovsko pestjo" ali goloroki. Ni bilo malo Slovencev, in to mladih ljudi, ki so bili pripravljeni celo žrtvovati svoja življenja. In nekaj dragocenih, mladih življenj je bilo v resnici žrtvovanih za dosego idealov, ki jih želi slovenski narod ustvariti v svoji državitvornosti. Vojna in smrt spremeni življenje ljudi, in njihova razmerja, zato se moramo strinjati z besedami predsednika predsedstva spoštovanega Milana Kučana, ki jih je izrekel takoj po "premirju" - "Po tej vojni, ko se bo končala, ne bo nič več tako, kot je bilo prej." To velja tudi za našo občino.

Prvi dan vojne v Logatcu so nekateri proglasili Logatec za "dolino miru", tudi sedaj jo še proglašajo. Če pa se spomnimo dogodkov, bomo vsi razumevajoči ljudje ugotovili, da to ni bila "dolina miru", pač pa "dolina vojne" in to totalne vojne. Tanki,

ki so bili zaustavljeni na meji naše občine, 2. julija popoldan, niso bili privid ali sanje, to so bili pravi tanki, ki so hoteli zavzeti Logatec in preprečiti enotam TO, da bi eventualno zavzela raketno bazo JA. Tudi letala, ki so preletavala Logatec, in ga slikala z višine, niso imela namena poslati slike za glasilo "Jugoslovanska armija", pač pa te slike uporabiti za morebitni letalski napad na Logatec ali na položaje TO, tako kot se je zgodilo na Vrhniki, v Gornji Radgoni, na Brniku, na klancu Medvedjek in še kje.

Marsikdo izmed nas se je tolažil: saj smo si veliki prijatelji! Ali od prijateljstva do sovraštva je zelo majhen korak. V tej vojni so si nehote ali hote stali nasproti prijatelji. Ali v vojni ni več tako, ker se prijateljstvo spremeni pod vplivom vojaške logike, ki jo narekuje povelje. Ravnanje ljudi v vojni ni enako ravnanju ljudi v miru. Če je temu tako, potem moramo to upoštevati za naše nadaljnje ravnanje v miru, ki pa še ni zagotovljen kljub sprejemu Brionske deklaracije.

Onas je pisala tudi Mladina 16. julija. Ta je proglasila Logatec za "dolino miru", če pa upoštevamo dejansko stanje, potem si Logatec ne zasluži te oznake. Pri tem moramo namreč upoštevati vse akcije, ki jih je izvedla naša TO in Postaja milice, pa tudi posamezni občani. Neposredna vojna škoda je ocenjena na 20 milijonov din, da o posredni škodi ne govorimo, ki dosega vsaj 5-kratno posredno škodo. V neposredni vojni zvezi sta tudi ugasnili življenji pripadnikov TO dvajsetletnega Miroslava Moljka iz Žibrš in šetindvajsetletnega Antona Žaklja iz Logatca. Vse akcije, ki so jih izvajali "občinski možje" so bile koordinirane s štabom TO in Postajo milice. Razgovori, ki so bili opravljeni s komando raketne baze so bili opravljeni z vso resnostjo in to z namenom, da bi se preprečila večja življenjska ali materialna škoda v Logatcu. Vojna in orožje so preresna zadeva in ne sodita "na Krpanov vrt", kjer pa župana ni bilo.

Končno lahko ugotovimo, da je bila vojna kruta in polna nasilja. Nasilje je bilo kratko ali dovolj učinkovito, da se je vtisnilo v naš zgodovinski spomin, tako da bomo lahko v miru to trezno ocenjevali. Mir pa si želimo vsi dobro misleči ljudje in to ne kratkotrajni mir pač pa mir za vedno. ■

Vsem bojevnikom za samostojno svobodno Slovenijo in še posebej bojevnikom za ubranitev Logatca pred agresijo izražamo Logatčani vso hvalečnost in priznanje, hkrati pa se poklanjamo žrtvam podivjane agresije.

IZ SRCA POZDRAVLJENA, DOMOVINA

*"Slovenec, tvoja zemlja je zdrava, in pridnim nje lega najprava...
Lenega čaka strgan rokav, palca beraška, prazen bokal!"
(V. Vodnik, Dramilo)*

Topel in prazničen je bil večer 26. junija, čas, ko smo tudi v Logatcu simbolično zaznamovali svojo suverenost. V srcih in v besedah ljudi je bilo čutiti nekaj svečanega, nekaj kot pričakovanje vseobsežnega, a vendar tudi zelo intimnega dogodka. Dan poprej je republiška skupščina razglasila suverenost. Slovenski narod je skupaj z drugimi prebivalci republike doživel uresničitev davnega sna.

Ob devetih zvečer so salve zaznanile svečanost. Jugoslovansko zastavo je na drogu zamenjala slovenska. Oglasili so se zvonovi. Pevci dveh zborov - DMG in obrtniškega - so družno zapeli slovensko himno ob spremljavi Logaškega pihalnega orkestra. Boris Katalinič je prebral pozdravno brzojavko repentabskega župana g. Pavla Colje s prisrčnimi in iskrenimi čestitkami občanov pobratene občine; iz pobratene Gacka pa ni bilo slišati glasu. Župan g. Anton Antičević je navzoče nagovoril: "Prišel je težko pričakovani in navdušujoči čas razglasitve samostojnosti naše države Slovenije.... Nova država se ne rodi vsak dan, zato je ta dan pomembno primereno proslaviti in počastiti. Prav to delamo občani Logatca v tem trenutku ob soglasju vseh političnih strank, ki delujejo v naši občini. Zavedamo se, da z današnjim

dnem ni vse postorjeno. To je tudi trenutek negotovosti. Vendar ta negotovost ne more odtehtati pridobitev, ki si jih obetamo z našo samostojnostjo. Vsaka nova pot se začne s prvim korakom, ta korak je v začetku negotov, kasneje pa postane vse bolj samozavesten, ko se ugotovi, da naporna pot ni bila zaman, seveda, pričakujoč boljše prihodnost... Samostojna država Slovenija je naša boljša prihodnost, zato v počastitev začetka slovenske državnosti in za spomin bodočim rodovom posadimo ti dve lipi, lipi za enkratni trenutek v zgodovini Slovencev, ter družno zapojmo Jenkovo "Lipo". Naj bo vse dobro, plodno, blagoslovljeno in srečno!"

Med simboličnim zasajanjem lip je pel zbor. Dolnjelogaški župnik g. Tone Kompare je blagoslovil zasajeni lipi, svečanost je sklenil orkester potem, ko je recitator obudil Vodnikovo "Dramilo".

Kresovi, ki so zagoreli ob začetku pozdravnega zvonjenja, so še goreli, ko smo se začeli - precej stotin nas je bilo - razhajati s prizorišča pred logaško knjižnico. Prenekateri so se še zadržali ob kozarcu žlahtnega v prijaznem pomenku, nekateri so odšli h kresovom, drugi spet k sosedom. Praznik pa je plal v naši notranjosti.

Zjutraj smo se prebudili v senci tankov - naši samostojnosti sovražne vojske. **Janez Gostiša**

NOČ ODLOČITVE

Slovenija ni branila le sebe-branila je demokracijo

Poslanci slovenskega parlamenta doživljamo mnoge in premnoge preizkušnje na poti urejanja življenja po meri civilizacijskih dosežkov Evrope. Da bo pot v samostojnost peljala prek bojišča in dragocenih človeških življenj, ne, tega nismo pričakovali, kot nismo pričakovali, da bo treba kdaj na prikrito tajinstveni način na nočno zasedanje republiške skupščine, kjer je bilo treba zavrniti ultimatum federalne armade in braniti svobodo z vsemi razpoložljivimi močmi. Zgodilo se je to v soboto, na sv. Petra in Pavla dan. Tudi preteča preletavanja skupščinske zgradbe (zaradi nevarnosti letalskega napada je morala skupščina prekiniti zasedanje za debelo uro in se umakniti v skupščinsko zaklonišče), ne izzivajoča obstreljevanja v okolici skupščine niso mogla odvrniti skupščine, da je naprej z minuto molka počastila spomin padlih za domovino in nato z dolgotrajnim aplavzom sprejela znana stališča, ki so napadalcu, jugoslovanski in svetovni javnosti sporočila, da najostreje obsojamo brutalno agresijo JA in zveznih organov na Slovenijo in da nepopustljivo vztrajamo pri sprejetih osamosvojitvenih odločitvah, ki jih je narekoval decembrski plebiscit. Kot vselej dotlej je tudi nočna skupščina poudarila, da želi slovenske odločitve uveljaviti na polični in demokratični način-razumno in postopno-zdaj toliko bolj tudi ob internacionalizaciji dogajanja.

Jutro, 30. junija-je komaj naznanjalo nov dan, ko smo se poslanci, spet pritajeno, vračali domov. Novi dan- na braniku svobode in demokracije.

Marcel Štefančič

ZA PRIZNANJE REPUBLIKE SLOVENIJE

Občinski svet pobratene občine Repentabor se je sešel na izredni seji 29. junija 1991 in sprejel resolucijo v podporo miru in priznanju temeljne pravice o samoodločbi naroda, ki se je še z drugimi prebivalci Slovenije odločil za svojo samostojno pot. Resolucijo, ki jo je občinski svet naslovil na predsednika Republike Italije Francesca Cossiga, predsednika državnega senata Giovannija Spadolinija, predsednika zbornice Nildo Jotti, ministrskega predsednika Giulija Andreottija, zunanjega ministra Giannija de Michelisa, predsednika regijske skupnosti Furlanije-Juljske krajine Adriana Blasuttija, tržaškega prefekta Eustachia de Felice, predsednika predsedstva Republike Slovenije Milana Kučana, predsednika vlade Lojzeta Peterleta, generalnega konzula SFRJ v Italiji Jožeta Šušmelja, predsednika skupščine občine Logatec Antona Antičevića in predsednika skupščine občine Sežana Ivana Vodopivca, objavljamo v celoti.

OBČINSKI SVET OBČINE REPENTABOR

zbran na izredni seji potem ko je vzel na znanje, da je Republika Slovenija proglasila svojo neodvisnost;

upoštevajoč, da gre za odločitev, ki izhaja iz enoglasne volje prebivalstva Slovenije, potrjene s plebiscitom, ki ga je soglasno razpisal parlament in pri katerem je bila državljanom zajamčena demokratična in svobodna izbira;

glede na dejstvo, da je volja narodov, da se združujejo v suvereni država osnovna demokratičnih mednarodnih odnosov in pogoj za oblikovanje širših skupnosti;

ko poudarja, da Avtonomna dežela Furlanija-Juljska krajina in njene krajevne ustanove ob tej priložnosti ponovno izražajo trdno voljo, da bi še dalje živeli ob meji, ki naj spodbuja čedalje tesnejše odnose prijateljstva, solidarnosti in sodelovanja;

v globokem prepričanju, da slovenska manjšina v Furlaniji-Juljski krajini in italijanska manjšina v Sloveniji moreta ob takšni meji in ob tesnem sodelovanju med obema državama bolje razvijati svoje kulturne, družbene in gospodarske dejavnosti, kar je jamstvo za njihov obstoj in vsestranski razvoj;

glede na dejstvo, da je italijanska vlada doslej, tako samostojno kot tudi na ravni evropskih zavezništva in ustanov, zavzemala v bistvu negativno stališče do problematike osamosvajanja Slovenije, v kontrastu s samimi svojimi splošnimi in načelnimi stališči s katerimi je vedno zagovarjala pravice narodov do samoodločbe, kot je slovesno določila helsinška konferenca 1975, katero je vlada odobrila in vedno deklarativno upoštevala;

da je v današnji moderni Evropi uporaba sile nesprejemljiva in toliko bolj, ko se z njo hoče okrniti ali odvzeti svobodo narodom;

da je jugoslovanska armada zasedla ozemlje Republike Slovenije in na njem izvaja brutalno represivno dejavnost, tako da je Slovenija v vojnem stanju;

s soglasnim glasovanjem

OBVEZUJE

župana in občinski odbor, da nastopita pri italijanski vladi:

1. da ta posreduje takoj pri jugoslovanski vladi, da se agresija ustavi;

2. da vzame na znanje novo stanje in uradno prizna Republiko Slovenijo in njene meje;

3. da si prizadeva, da bi Republiko Slovenijo čimprej priznale mednarodne ustanove in organizacije, v katere je Italija včlanjena;

4. da v interesu obeh držav in zlasti prebivalcev obmejnih krajev okrepi politiko dobrega sosedstva, prijateljstva in sodelovanja z Republiko Slovenijo.

Repentabor, 29. 06. 1991

KO SE SREČATA ZDRAVICA IN SKRB ZA NARODOVO USODO

Na letošnji 29. slovesnosti ob podelitvi nagrad in priznanj najboljšim vinogradnikom iz pobratene občine Repentabor sta med zdravicami in domovinskimi pesmimi Logaškega okteta prepletala tudi tankočutno vzpodbudna razmišljanja o usodnih trenutkih Slovenije oba župana: gostitelj dr. Pavel Colja in v imenu občine Logatec inž. Anton Antičević. Repentabrski župan je med drugim dejal:

V tem preprostem okolju Kraške hiše, za nas tako polnem simbolov naše prisotnosti in bitnosti, odpiramo 29. razstavo terana in pokušnje domačih belih vin.

T oplo pozdravljam vse prisotne. Prepričan sem, da boste razumeli mojo srčno željo, da s posebnim občutkom in toplino izrečem dobrodošlico gostom iz domovine Slovenije. Med nami so logaški župan inž. Antičević, z njim sta tudi prejšnja župana g. Logar in inž. Godina, ki je bil župan v času, ko smo se pobratili z Logatcem. Ta njihova prisotnost izraža in dokazuje trdno in trajno vez, ki se je spletla med nami. Toplo pozdravljam poslanca v slovenski skupščini gospoda Štefančiča in Puca, ki je obenem tudi predsednik izvršnega sveta občine Logatec. Veseli nas, da so poleg izvoljenih predstavnikov med nami tudi drugi številni prijatelji iz Logatca; med nami je znova Logaški oktet, ki nas bo kot že v preteklosti razveselil s svojim uglajenim petjem.

P raznik vina je praznik veselja, razposajenosti, priložnost novih znanstev in zdravic med prijatelji. Ob vinu se ponavadi otresemu vseh tegob in senčnih strani našega večkrat poprečnega vsakdanjika. Vendar visijo sedaj nad nami svinčeni oblaki, polni negotovosti, da ne moremo niti ob današnjem prazniku mimo dogodkov in nasilja, ki so zajeli našo domovino v prejšnjih

dneh.

B ratje iz Slovenije so preživeli in še preživljajo težko in odločujočo preizkušnjo. Z vsem srcem smo jim ob strani. Tudi v pobrateni občini Logatec so se odvijali boji z oklepnicami in topovi JLA, povzročena je bila velika materialna škoda. Slovenski narod pa je pokazal, da je ljubezen do domovine tako močna, da je premagala vse razlike in razprtije. Na to smo zelo ponosni. Enotnost je tudi edino izhodišče za dosego tistega, kar si slovenski narod nad vsem želi in zasluži.

Š e prejšnji teden je ponoči z mejnega prehoda na Ferietičih odmevalo streljanje. Vojska je napadla tudi s tankovskimi topovi. Želimo, da bi do tega ne prišlo nikoli več, da bi prevladala razum in spoštovanje človeka. Uporaba sile je v sedanji "Evropi narodov" nesprejemljiva, in to še posebno, ko se hoče z zlorabo sile okrniti ali odvzeti narodom svoboda. Zato menim, da je naša dolžnost, da se vsakdo izmed nas po svojih sposobnostih in močeh z največjo vztrajnostjo zavzema, da bi italijanska vlada priznala Republiko Slovenijo. Vsi si želimo miru. V interesu obeh držav, še posebno pa prebivalcev, ki živijo tostran in onstran meje, je, da se še poglobi in okrepi politika dobrega sosedstva, prijateljstva in sodelovanja z Republiko Slovenijo, kot samostojno suvereno državo."

PODGORCI IN JESENSKO PETJE NA VASI

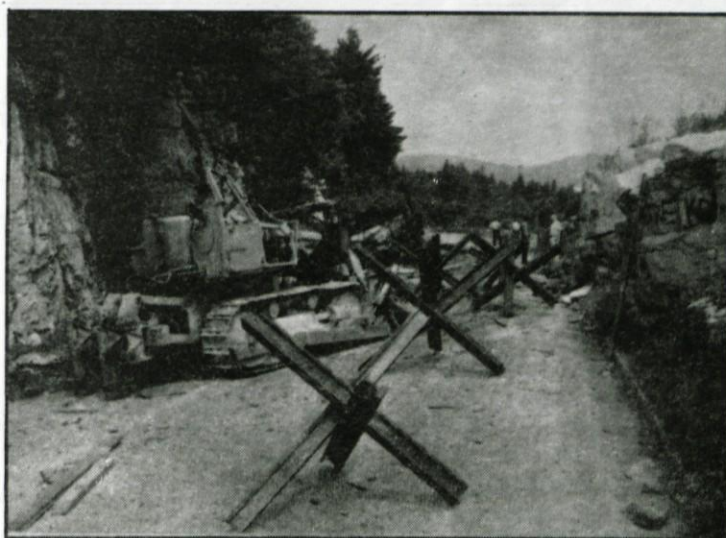
Rovte so v nedeljo, 16.6.1991 prijazno sprejele v goste mešani pevski zbor iz Podgore pri Gorici v Italiji. Gostje so imeli prvi nastop že dopoldne pri maši. Popoldne pa se je ta kvalitetni zbor, ki ga vodi Mirko Špacapan, predstavil s koncertom Gallusovih, cerkvenih, tujih in slovenskih pesmi. Petje, ki smo ga poslušali je bilo zares ubrano, kvalitetno in prijetno. Sproščujoče pa je bilo poslušati šaljivo spevoigro, katere avtor je domačin s Petkovca, Nace Hladnik.

Pevci so z veseljem sprejeli vabilo na že tradicionalno srečanje pevskih zborov v Rovtah, ki bo letos konec avgusta. Če ste po naključju spustili ta koncert, pridite v Rovte, ko se bo pelo na vasi. Ne bo vam žal.

S tem koncertom se je tudi sklenila kulturna sezona v Rovtah. Nastop pevcev iz Logatca, ki bi moral biti konec junija, pa je žal preprečila vojna.

Jakob Kokalj

Predsedstvo Skupščine občine Logatec je 3. julija izročilo pisno priznanje 53. območnemu štabu TO občin Vrhnika in Logatec ter Postaji milice Logatec za uspešno obrambo Logatca in za ustavitev aktivnega napada tankovske enote 2. julija 1991.

Samo do tod, nato nazaj. (foto: M. T.)

PREJELI SMO

Gospodu Mihailu Gorbačovu, predsedniku SSSR !

Kot dobitnika Nobelove nagrade za mir Vas moram spomniti, da je ta nagrada priznanje za resnično prizadevanje za mir, in ne trdim, da je niste zaslužili za pretekla dejanja, a si dovoljujem trditi, da za Vaše sedanje nastopanje proti osamosvojitvi suverene Republike Slovenije izpod jugoslovanskega imperialističnega terorja, ne najdem opravičila.

Od napada srbske zavojevalne vojaške mašinerije 26. junija 1991 naprej se vpletate v notranje zadeve svobodoljubnega naroda Slovenije, kar Vam sploh ni v čast. Časi imperijev so minili, tudi narodi, ki so podjarmljeni v Vaši deželi se prebujajo, a jih, na žalost, na silo zatirate. Vsak Nobelov nagradenec za mir bi moral spoštovati človekove pravice in svoboščine, zato ne vpletajte naše suverenosti v svoje načrte in v tankovski komunizem. Vsak narod ima pravico do samoodločbe, in mi smo jo potrdili na plebiscitu. Če boste nadaljevali z izjavami, da mora ostati Jugoslavija celovita, ste si kot Nobelov nagradenec za mir - obesili okrog vratu mlinski kamen, ki Vas vse bolj stiska in vleče na dno mlakuže, ki jo s svojimi izjavami sami ustvarjate.

Podžiganje srbske okupatorske soldateske z Vaše strani lahko povzroči nove nedolžne žrtve, zato premislite tudi kot družinski človek na naše otroke in vnuke, ki so občasno obsojeni na življenje v protiletalskih zakloniščih, ker jim pretijo zračni napadi nečloveških - tudi pri Vas, v SSSR, šolanih pilotov za ubijanje nedolžnih žrtev, da o generalih in obveščevalnih oficirjih iz Vaših šol sploh ne govorim.

Naj Vas spomnim še na eno delikatno vprašanje: Vaš imperij ima neuravnovešeno plačilno bilanco tudi s slovenskimi podjetji, kar predstavlja še dodatno hipoteko v našo korist.

Logatec, 7. julija 1991

Janez Škrlič

VENDARLE POMIRJUJOČI OBETI ?

Predsedstvo SFRJ je 18. julija sklenilo, da Ja v treh mesecih zapusti Republiko Slovenijo.

Se vendarle obetajo politične rešitve in umen razplet zapleta, ki je bil Sloveniji vsiljen po demokratično sprejetih odločitvah za samostojnost?

Gostje prireditve: Bojan Brezigar, Spomenka Hribar, Anton Antičević
(Foto: M.T.)

ŠESTIČ OB VODNJAKU

Čas se je že stekal proti kresnemu večeru in tisto soboto, 22. rožnika je bilo ob vodnjaku na Čevci že spet vse živo. Društvo mladih glasbenikov iz Logatca je že šestič zapored vabilo na vas k vodnjaku pod cerkev sv. Jožefa. In tudi to pot ni bil le kulturni dogodek, mnogo več: praznik odprtih src za slovensko pesem, za folklorne in umetelne godce, za kramljanje o šegah in navadah, za že kar izumirajoče lončarstvo, pa za svetovni slovenski kongres.

Ljudi so tega večera spet sprejeli z dobrotami čevčanskih žena. In bilo je spet vse polno ljudi, kot se spodobi za tak večer. Dogajanje večera je uokviril Mešani pevski zbor DMG, ki ga spretno in izvedbeno učinkovito vodi Lovro Grom. Vmes sta se oglašala ljudska godca (hramonikar in bobnar) iz Zarečice pri Ilirski Bistrici, pa harmonikar-nekdanji steber "Beneških fantov" Milče Stegu, pripovedovalka premnogih starožitnosti, šeg in navad prof. Dušica Kunaver pa vrli lončar iz Komende, ki je razkošno razkazoval vso umetelno spretnost lončarstva, nekoč zelo razširjenega, danes pa že usihajočega.

V imenu pokrovitelja 6. večera pri vodnjaku je spregovoril g. župan inž. Anton Antičević, ki je hkrati najavil še pozdrav dveh posebnih gostov večera: Spomenke Hribar in dr. Bojana Brezigarja. Oba sta spregovorila o izjemnem dogodku - o svetovnem slovenskem kongresu, ki naj ob razglasitvi samostojnosti Slovenije priča o volji in nujnosti za združitev vsega slovenskega občestva - Slovenci z vseh koncev sveta smo en narod.

Res-ta večer je bil naš-kot je želel napovedovalec Milan Trobič, organizator Društvo mladih glasbenikov, kot so želeli nastopajoči, kot smo želeli vsi.

Marcel Štefančič

Organizator: pevci mešanega zbora DMG

(Foto: M.T.)

NOTRANJSKI REGIJSKI PARK

V zadnjih dneh maja so se na delovnem razgovoru v Cerknici zbrali predstavniki republiških upravnih in strokovnih organizacij z dr. Leom Šešerkom, podpredsednikom IS R Slovenije na čelu; sodelovali so še predstavniki notranjskih občin in občinskih strokovnih služb, ki zadevajo področje gospodarskega in prostorskega razvoja.

Namen razgovora je bil povezati in oživiti načrtna prizadevanja za razglasitev Notranjskega regijskega parka (NRP). Dejstvo je, da so stališča varstva narave in razmere kakršne so sedaj, po eni strani idealne: manj turizma, manj posegov v naravo. Po drugi strani pa postajajo nevarne manjše pobude posameznikov, ko prelašajo v bolj množične oblike," je (v Lipovem listu 11/88, str. 286) zapisal Peter Skoberne.

In zakaj vse to? Kratko utemeljitev za obstoj NRP bi lahko poudarili tudi z naslednjimi vrsticami:

"Ne bi se zmotili, če bi zapisali, da spada reka Ljubljanica med najbolj značilne kraške ponikalnice v Evropi. Njeno porečje je s svojimi kraškimi polji in podzemskimi sistemi navduševalo in še navdušuje naravoslovce vsega sveta" (Matjaž Puc, Naše okolje 5-6/84). Še prav posebne vrednosti je osrednje območje, ki zajema Postojno na zahodu, Gradišče med Logatcem in Planinskim poljem na severu in Križno goro na vzhodu.

Prizadevanja za zavarovanje tega območja segajo v leto 1949. Takrat je bil z republiškim zakonom zavarovan Rakov Škocjan. Prvi predlog za zavarovanje celotnega območja pa sega v leto 1965. Na zavarovanem območju naj bi ohranjali naravne znamenitosti, omogočali raziskovalno in učno delo, dovoljevali rekreacijo v naravi in turizem, kot osnovno gospodarsko dejavnost pa naj bi ohranjali in razvijali kmetijstvo ter gozdarstvo tako, da zavarovanje ne bi omejevalo sedanjega načina življenja, bi ga pa v določeni meri poživilo in usmerjalo. Naravovarstvena prizadevanja pa teko tudi v smeri vključevanja NRP v seznam svetovne naravne dediščine pri UNESCO.

Za občino Logatec so pomembne strokovne pobude za zavarovanje severnega roba Planinskega polja, Lanskega vrha, Kališ in Gradišča do roba Logaške kotline. Samo ožje območje Lanskega vrha naj bi zajelo 8 km² kraškega površja, 130 jam in brezen, več udornih dolin in površinskih ter geoloških objektov. Pri zavarovanju tega prostora in gospodarjenju na njem bomo morali v občini Logatec še posebno preudarno razmišljati tudi zato, da bomo turistične, gozdarske, kmetijske in poselitvene

potencialne v zavarovanem območju in ob vhodu vanj, pametno izkoristili ter uskladili z naravovarstvenimi kriteriji.

Da bomo z razvojem dogodkov, ki zadevajo pripravo organiziranega varovanja naravne dediščine na Notranjskem, pravočasno seznanjeni, moramo spoznati in aktivno spremljati potek strokovnih prizadevanj in spoznati namere ter posledice, ki jih prinaša možnost razglasitve Notranjskega regijskega parka. Ne nazadnje bo treba pri vsem tem razmišljanju najti kar najtesnejši stik z ljudmi, ki v tem prostoru žive in z njim tudi gospodarijo.

Treba bo podrobno spoznati vse posledice, ki jih prinašajo ljudem v tem prostoru vse razsežnosti varstva naravne dediščine. Zato menim, da bi v primeru uveljavljanja omejene rabe naravnih dobrin na območju NRP, ki pa je nacionalnega pomena, morala vsa Slovenija zagotoviti nadomestni dohodek ljudem, ki bi sicer lahko živeli od sadov te zemlje. Taki in podobni projekti bi zato morali izhajati iz vseslovenske (referendumske) odločitve.

Ob zaključku tega zapisa povzemam tudi sklepe, sprejete na že omenjenem razgovoru v Cerknici:

- na ravni republike je treba organizirati koordinacijsko telo, ki bo vodilo in usklajalo vse dejavnosti, ki so neposredno in posredno namenjene razglasitvi in dejanski organiziranosti parka;
- dr. Leo Šešerko prevzame predsedstvo koordinacijskega telesa;
- izvršni sveti zadevnih občin so dolžni posredovati predloge davčnih olajšav, te so predvidene za vse tiste lastnike zemljišč ali gozdov, katerih lastnina bo zajeta v bodoči park in zato pod posebnim režimom;
- izvršni sveti teh občin pripravijo predloge subvencij iz republiških sredstev; subvencije so mišljene kot dodatna spodbuda prizadetim lastnikom;
- organizirati je treba projektno skupino za konkretno pripravo strokovnih podlag; nalogo prevzame podjetje AREA iz Cerknice;
- pri vseh projektih v zvezi z bodočim parkom je treba upoštevati predvsem naravovarstveni vidik;
- nadaljevati je treba z akcijo za uvrstitev bodočega parka v seznam svetovne dediščine;
- oblikovati je treba posebno delovno telo, v katerega se vključujejo vse omenjene občine;
- delo vseh teles je javno in zato je treba najti ustrezno obliko obveščanja;
- v okviru svojih možnosti bodo občine pripravile zakonsko zahtevane planske dokumente, ki bodo podlaga za poseganje v prostor.

Pavle Mihevc

OBČINSKI PRORAČUN V PRVIH 5 MESECIH

Na julijskem zasedanju obč. skupščine so logaški poslanci sprejeli informacijo o uresničevanju letošnjega občinskega fin. načrta. Uresničevanje je zvečine skladno s planom. Nastopiti utegnejo zamiki v dinamiki.

V prvih petih mesecih tega leta je bilo realiziranih prilivov za 37 % glede na plan. Večji primanjkljaj prilivov je predvsem pri davku od prometa proizvodov in pri finančni izravnavi, ki jo občina prejme iz republiškega proračuna, medtem ko akontacija plačane dohodnine priteka v predvidenih pričakovanih.

Pri razporeditvi prihodkov v letošnjih prvih petih mesecih so bila sredstva usmerjena predvsem porabnikom, katerim je bilo treba zagotavljati osebne prejemke in materialne stroške. Medtem, ko javna poraba v celoti ne presega planirane, pa določene postavke v proračunu kažejo na prekoračitev do konca leta. Pri vseh porabnikih proračunskih sredstev je visoka poraba materialnih stroškov, predvsem zaradi podražitev materiala in storitev. Velike razlike se pojavljajo zlasti na področju izobraževanja, kjer materialne stroške bremenijo tudi izplačila po pogodbah.

Povečana poraba se kaže tudi pri zdravstvenem varstvu, kjer sredstva občinskega prispevka 0,66 % za zdravstveno varstvo pokrivajo le polovico potreb.

Pričakujemo, seveda, tudi

PRIHODKI	PLAN 1991	31.5.1991
Zakonsko predpisane dajatve	55.890.000	20.487.072
Z odlokom predpisane dajatve	5.700.000	2.225.175
Drugi prihodki proračuna	51.577.000	20.687.783
Finančni tokovi	4.000.000	-
skupaj prihodki	117.167.000	43.400.000

RAZPOREDITEV PRIHODKOV		
Delo upravnih organov	25.927.500	10.052.241
Družbene dejavnosti	46.133.900	18.433.611
Druga javna poraba	4.121.000	1.714.648
Investicijski del proračuna	27.445.300	9.302.325
Izložena sredstva	4.088.100	618.207
Sklad za gospodarski razvoj	5.418.200	1.826.999
Ref.prispevkov del.organizacijam	4.033.000	4.032.913
skupaj	117.167.000	45.980.944

REVITALIZACIJA OBJEKTA NOTRANJSKA 14 naj bi potekala po naslednji strukturi financiranja:		
proračunska sredstva 1990		1.607.000
proračunska sredstva 1991		5.910.000
udeležba najemnikov prostorov		1.410.000
kredit		4.000.000
skupaj		12.927.000

V petih mesecih leta 1991 je bilo iz proračunskih sredstev za ta namen izplačanih 5.476.754 din sredstev.

povečano porabo na področju ljudske obrambe zaradi vojnih razmer in posledic vojne.

Sredstva za investicijski del proračuna so bila usmerjena v glavnem v revitalizacijo objekta Notranjska 14 in v tekoče vzdrževanje gospodarske infrastrukture. Povečan je obseg pri tekočem vzdrževanju komunalne infrastrukture v Logatcu, medtem, ko so krajevne skupnosti zunaj Logatca prejemale sred-

stva za te namene v okviru plana.

V aprilu so bila vrnjena gospodarstvu sredstva iz proračuna, zbrana v letu 1990 s prispevnimi stopnjami za gospodarsko infrastrukturo v višini 4.032.913 din.

Skupni izdatki za obdobje petih mesecev so znašali 45.980.944 din.

Primanjkljaj, ki ga kaže petmesečna realizacija prilivov je bil pokrit z junijskimi.

Sredstva občinskega sklada za pospeševanje razvoja obrtništva iz malega gospodarstva so bila oblikovana z rebalansom proračuna za leto 1990, v znesku 1,5 milijona din. Na podlagi pravilnika je bil 18.februarja letos objavljen razpis, na katerega se je prijavilo 33 interesentov z zahtevkom za 32 milijonov din. Komisija je 8.aprila pregledala prošnje in predlagala razdelitev kreditnih sredstev tako, da naj kredit dobi 5 prosilcev za gradnjo v obrtni coni, vsak po 200 tisoč din: Rado Petkovšek, Dominik Petrovčič, Janez Štebe, Franc Jeraj in Jože Novak. Za poslovne prostore na Notranjski 14 naj bi kredit dobili Senad Botonjič 200 tisoč, Iztok Šubic in Rajka Jug po 50 tisoč din. Poleg tega je komisija predlagala še dodelitev dveh kreditov: Janko-Avtu za adaptacijo servisa "Slovenija-avta" in Alojzu Molku za dokončanje mizarske delavnice. Izvršni svet je potrdil predlog komisije. In potem je bila 27. maja sklenjena pogodba za posredovanje posojil z Zadružno hranilnico in posojilnico Logatec, ta pa je s posamezniki sklenila ustrezne pogodbe. Vsi krediti so zavarovani, s čimer se tudi kontrolira namenska poraba.

Kreditni za gradnjo v obrtni coni in urejanje na Notranjski 14 pomenijo izvajanje občinskega programa; ker je proračun že imel angažirana sredstva za ti dve investiciji, se denar tako vrača v proračun.

MLADI RAZISKOVALNI NEMIR

Letošnji osmošolci smo se ubadali z zanimivo raziskovalno nalogo: "Moj domači kraj z okolico". Nalogo naj bi opravili v mesecu dni in pol. Koliko tarnanja in stokanja je bilo! Kje dobiti vse podatke? Smo sposobni opraviti raziskovalno nalogo, ki naj bi obsegala zgodovino, podnebne razmere, razvoj Logatca in krajevnih skupnosti...? Nekatei smo nalogo delali z zanimanjem in z mnogo truda, drugi so se je lotili z odporom.

Po dveh mesecih raziskovanja in odkrivanja znamenitosti in zgodovine domačega kraja, ki sploh ni tako nezanimiv, kot se zdi, smo raziskovalne naloge oddali, da jih je najprej prebrala in ocenila učiteljica. Ta je najboljše tudi odbrala. Nekatero nalogo so bile res odlične, tudi po mnenju strokovnjakov. Kako tudi ne, ko smo pa delali radi in z zanimanjem. Zbrali smo mnogo podatkov in fotografij, za katere nekateri do takrat še vedeli nismo. In kje smo dobili podatke? Obstaja kar nekaj knjig tudi o našem domačem kraju. Žal so marsikaterim očem skrite. Le najbolj vztrajni smo prišli do njih. Poleg domače literature smo nekateri posegli tudi po tuji. Pogovarjali smo se s starejšimi Logatčani, ki so nam pripo-

vedovali mnoge zanimivosti. Ko smo imeli tekst že sestavljen, smo ga nekateri opremili tudi s fotografijami. Fotografirali smo stare zgradbe, kmetije, njihovo zanimivo notranjost.

Strokovna komisija, ki so jo sestavljali poleg učiteljice Jureševe še Marko Frelj, študent arheologije in vodja mladinskega raziskovalnega tabora ter prof. geografije Pavle Mihevc in Andrej Mihevc, je bila zadovoljna z izborom nalog. Po mnenju Marka Frelja je bilo osem nalog tako odličnih, da bi jih lahko brez zadrege oddali kot seminarsko delo na fakulteti.

Za najboljše naloge je OŠ "8 talcev" ob koncu šolskega leta podelila priznanja Špeli Ferjančič, Aniti Petrovčič, Saši Širca, Tjaši Turk, Simoni Šušteršič, Levu Pupi-

su, Alešu de Gleriu in Poloni Slabe. Lev Papis je poleg raziskovalne naloge posnel na video kaseto nekaj zanimivosti, ki so vredne ogleda.

Marko Frelj je bil nad mladimi raziskovalci zelo navdušen, zato je tudi tri nagrajence povabil v mladinski raziskovalni tabor. Lev Papis, Saša Širca in Anita Petrovčič se bomo pridružili srednješolcem in študentom, ki bodo sodelovali v letošnjem mladinskem raziskovalnem taboru.

Raziskovali bomo naprej, saj bi bila velika škoda, če bi tisti, ki imamo žilico raziskovanja, ostali le pri eni sami raziskavi. In še nekaj: za raziskovalno delo so potrebne spodbude, pa tudi možnosti. Vsega tega smo mladi tudi vredni, mar ne?

Saša

USPEHI MLADIH MATEMATIKOV

Vsako leto se po šolah učenci pomerijo v znanju matematike. Znanje pridobivajo v šoli pri rednem pouku, pri dodatnem pouku in s samostojnim delom doma.

Vsaka šola najprej izvede šolsko tekmovanje, imenovano po slovenskem matematiku Juriju Vegi. Letos smo izvedli šolsko tekmovanje 27.3.1991. Tekmovalo je 64 učencev, od 5. do 8. razreda, podelili pa smo 30 priznanj, in tako dobili tekmovalce za občinsko tekmovanje-za srebrno Vegovo priznanje.

13.4.1991 je bilo na osnovni šoli "8 talcev" občinsko tekmovanje. Tekmovalo je 45 učencev iz obeh šol. Učenci 5.razredov tekmujejo le za najboljše občinske matematike iz 5.razreda. Naloge zanje sestavimo učitelji matematike na medobčinskem aktivu. Naloge za ostale razrede pa pošlje Zavod za šolstvo in jih učitelji spoznamo le nekaj minut pred pričetkom tekmovanja. Učenci rešujejo 5 nalog 2 uri. Priznanje dobi tretjina tekmovalcev, če rešijo več kot 50 %, na republiško tekmovanje pa grede učenci 7.in 8. razreda, če so rešili najmanj 80 % vsega.

Rezultati:

5.razred

1. *Jasna Hladnik*, 5.a. O.Š.8 talcev
2. *Lidija Govednik*, 5.c. O.Š.8 talcev
3. *Iva Smode-Gregorič*, 5.b. O.Š.8 talcev

4. *Klavdija Pivk*, 5.b. O.Š.8 talcev
5. *Uroš Nagode*, 5.a. O.Š.8 talcev

6.razred

1. *Primož Trček*, 6.c. O.Š.8 talcev
2. *Matej Nagode*, 6.b. O.Š.Edvarda Kardelja
3. *Klavdija Kenk*, 6.a. O.Š.8 talcev

7.razred

1. *Petra Jenko*, 7.d. O.Š.8 talcev
2. *Tanja Kačar*, 7.c. O.Š.8 talcev
3. *Jerneja Tušar*, 7.b. O.Š.8 talcev
4. *Jasna Plehko*, 7.b. O.Š.Edvarda Kardelja
5. *Uroš Urbas*, 7.b. O.Š.8 talcev

8.razred

1. *Klemen Kavčič*, 8.b. O.Š.8 talcev
2. *Rok Urbas*, 8.b. O.Š.8 talcev
3. *Magda Hrovatin*, 8.b. O.Š.8 talcev
4. *Jaka Kokalj*, 8.b. O.Š.8 talcev
5. *Damjan Majnik*, 8.b. O.Š.8 talcev

Učitelji-mentorji se skupaj z učenci veselimo uspehov. Zahvaljujemo se tudi staršem, ki vzpodbujajo svoje otroke pri reševanju matematičnih problemov.

Na republiško tekmovanje za zlato Vegovo priznanje 13.5.1991, sta šla učenca Klemen Kavčič in Rok Urbas iz osnovne šole "8 talcev".

Škoda, da v Logatcu ni bilo nobene razpisane kadrovske štipendije saj imamo po šolah nekaj zelo dobrih učencev in od njih še veliko pričakujemo.

M.Rupnik

KONEC SAMOPRISPEVKA V ROVTAH

Svet krajevne skupnosti Rovte je na zahtevo prebivalcev te skupnosti 23.6.1991 izvedel referendum za podaljšanje samoprispevka, s katerim bi izboljšali infrastrukturo v kraju. Referendum ni uspel.

Žal, so nekateri, ki jim ni do razvitosti kraja ali do novega sistema, uspeli prepričati večino proti samoprispevku. Prvi krajevni samoprispevek nam je omogočil izgradnjo večnamenske dvorane. Drugi krajevni samoprispevek naj bi Rovtam omogočil asfaltiranje nekaterih poti, ureditev javne razsvetljave in izvedbo potrebnih del pri vodovodu in kanalizaciji. Vse to bo verjetno še precej dolgo čakalo na uresničitev, saj država ne bo kmalu uspela porabo sredstev iz dajatev usmeriti na odročne kraje. Krajevna skupnost Rovte bo še

vedno razvita samo toliko, kolikor si bo sama pomagala. Tega dejstva se v svetu KS močno zavedamo in bomo iskali druge možnosti razvoja, ki bodo za nekatere ljudi žal precej dražje. Pritisk za asfaltiranje lokalnih cest bomo še naprej izvajali na forumih, toda na rezultat bomo verjetno še dolgo čakali. Veliko lažji bi bil položaj naših delegatov, če bi imeli tudi sredstva zagotovljena iz samoprispevka.

Skozi središče Rovt asfalt razpada. Kje dobiti sredstva za obnovo si komaj predstavljamo ali pa sanjamo.

Krajevna skupnost Rovte bo še naprej težka vzdrževala makadamske poti, ki so po vsakem dežju slabe; in tako še naprej pesek gor, pesek dol.

Alojz Čuk

ŠOLSKE POTREBŠČINE PAPIRNA GALANTERIJA

MALI d.o.o., ČEVICA 4, LOGATEC; TEL:061/741 256

fotokopiranje, tiskarna in knjigovoznica

VSE ZA VAŠEGA ŠOLARJA !!!!!

bogata ponudba izdelkov iz programa:

Pelikan **Tukan**

PARKER **JOLLY**

**UGODNE CENE -
MOŽNOST PLAČILA NA
OBROKE**

ODPRTO:
8 - 12 in 13 - 19
sobota: 8 - 13

OTROCI, STARŠI,
DEDKI, BABICE IN OSTALI !
V Logatec je prišla

RDEČA KAPICA

OBIŠČITE JO NA NOTRANJSKI 4 (stari vrtec)

*Če Vas zanima naš program,
hitro pridite k nam:
Da vaši malčki ne bodo hlač pomočili
vam bomo plenice PAMPERS in CAREZZA ponudili
in za vašega edinca
imamo avto na DALJINCA
vaše deklice mile
pri nas bodo BARBI dobile.
Da mamica bi vedno lepa bila
na voljo je kozmetika vsa!*

POSEBNA PONUDBA: otroška poletna oblačila
potrebščine za dojenčke, igrače,
kozmetika Zdenka Kahne

**PRIDITE,
PRIJAZNO VAS BOMO POSTREGLI!
odprto: od 10-19 sobota: 9-12**

IN MEMORIAM

KO POSTANE SMRT TRAGEDIJA ... IN UPANJE

ODA PILOTU

*Ko v srebrni ptici v nebo se poda,
ga ne moti hrup ne hitrost,
ko v srebrni ptici v nebo se poda,
postane del prostranega neba;
ko v srebrni ptici v nebo se poda,
je z mislimi bliže Soncu kot Zemlji;
ko v srebrni ptici v nebo se poda,
ga prevzame sinjina neba;
ko v srebrni ptici v nebo se poda,
ga neskončna svoboda obda.*

*Ko na Zemlji pristane,
del vsakdanjosti postane,
a spet ga hrepenenje objame
in znova kot ptica v nebo plane.*

*Ko na Zemlji pristane,
je srečen,
a nemir letala je
večen.*

Matevž Škof
7.b. OŠ "E.Kardelj"

AVTO JANKO,

Logatec, Tržaška 14,

zaposli
za nedoločen čas
veščega avtokleparja
ali ličarja.

Prijave
do 1. avgusta 1991.

UGODNA PRODAJA GARAŽ

GRADNIK Logatec prodaja
garaže:

cena garaže z elektriko
146.000,00 din,
cena garaže brez elektrike
143.000,00 din.

Garaže se prodajajo na kredit
do največ 5(pet) let.

Anuitete se plačujejo mesečno.

Informacije: GRADNIK Logatec,
Tržaška 29, tel. 741-292,
Cilka Milhevc - Gregorič.

*"Če pšenično zrno ne pade v zemljo
in ne umrje,
ostane samo;
če pa umrje, obrodi obilo sadu."*

[Jan 12, 24 b]

Pri pogrebnem obredu vedno znova slišimo besede: "Vzemi, zemlja, kar je tvojega." Porojeno zrno življenja Zvoneta Žaklja pada v zemljo. Krogotok njegovega življenja se je končal.

18.januarja leta 1965 se je začelo Zvonetu Žaklju življenje za ta svet, 14. marca istega leta se je začelo njegovo življenje za večnost. Postal je božji otrok. Po končani osnovi šoli je z marljivostjo in poštenostjo prišel do poklica. Opravljal ga je rad in zelo uspešno. V to dogajanje pa je letos posegla vojna. K obrambi svoje domovine, slovenske zemlje, je bil poklican tudi Zvone. Najbrž ni niti malo pričakoval, da se bo zanj, za njegovo družino in za nas, ki smo ga poznali, vojna tako kruto končala.

Zvonetova smrt je: tragedija, bolečina, skrivnost ... in tudi upanje. Tukaj nismo mogli storiti ničesar. Enostavno se je zgodilo. To sprejemamo kot dejstvo. Nihče od nas nima pravice govoriti, da je to "kruta usoda", da "to ni pravično"... Kdo pa si, človek, da si drzneš sam določati število let? Vsak dan je dar, nezaslužten dar.

Naredili smo slovesen pogreb. Oddolžili smo se. Vendar komu velja vse to? Morda nam, predvsem nam je to potrebno. Potrebno nam je v tolažbo naši bolečini in naši žalosti. Morda je pogreb tudi spokorni obred za vse tisto, kar smo zamudili v življenju z Zvonetom, pa bi sedaj radi nadoknadili.

Ne moremo verjeti, da bi bila Zvonetova smrt brez pomena. Bila bi čista izguba. Ta smrt ima pomen zanj in za nas. Bil je na poti izpolnjevanja svoje dolžnosti. Sklenil jo je z darovanjem samega sebe. Do tukaj. Naprej ne vemo. Vera v Vstalega Kristusa vzdržuje naše upanje in ohranja živo občestvo z brati, ki počivajo v Kristusovem miru. Zvonetova smrt ima pomen

tudi za nas. Ne bi bilo prav, če bi na "pridigo" njegove smrti prehitro pozabili. Zvonetova smrt je za nas naloga. Smrt nas je prizadela. Izgubili smo brata, del nas samih. Zvonetova smrt nas zavezuje - v zvestobi nadaljevati svoje poslanstvo. Naš rojak, pisatelj Ivan Cankar oznanja, da so tri vrednote, ki imajo edino pravo težo pred pravičnim Sodnikom: MATI, DO-

MOVINA, BOG. Zvestoba tem, pravi umetnik, prinaša: ŽIVLJENJE, MLADOST, LJUBEZEN. Če je Zvone na tej poti našel ŽIVLJENJE, se nanjo napotimo tudi mi.

In še nekaj si zapomnimo: Jezusovo življenje kaže, "da oblast smrti ni dokončna, ampak je omejena. Gospoduje ji božja ustvarjalna moč". T. Kompare

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

FRANČIŠKE KUNC

rojene Brus

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste sočustvovali z nami, nam izrazili pisna in ustna sožalja, darovali cvetje in sveče, ter jo pospremili na zadnji poti. Posebno zahvalo dolgujemo gospodu župniku za lep pogrebni obred, Nežki Leskovec za zadnjo pomoč, Tatjani Štirn za tople poslovilne besede, upokojenskemu zboru za zapete žalostinke ter Petru Kuncu za organizacijo pogreba.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame,
stare mame in babice

ANGELE ISTENIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste nam izrekli sožalje, ji darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Posebna hvala g.Milanu za poslovilne besede.

Vsi njeni

*Vsi bodo dosegli svoj cilj,
le jaz ga ne bom dosegel ...
Ognja prepohl, poln sil,
neizrabljen k pokoju bom
legel.
(S. Kosovel)*

ZAHVALA

Ob tragični in prerani smrti
našega dragega sina in brata

ZVONETA ŽAKLJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem z Martinj hriba, štabu in ostalim pripadnikom TO, vodstvu in delavcem kolektiva KLI ter njegovim ožjim sodelavcem proizvodne enote STOLI in vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili k njegovemu preranemu počitku, mu poklonili prelepo cvetje in nam izrazili sožalje. Lepo se zahvaljujemo vsem govornikom, cerkvenemu mladinskemu pevskemu zboru za ganljivo petje, duhovnikom za lepo opravljen pogrebni obred in izrečene besede tolažbe in vsem, ki se boste ustavili ob njegovem grobu in se ga spominjali.

Žalujejoči: mama, oče, brat in
sestri z možema

LOGAŠKE

NOVICE, glasilo občine Logatec. Uredil Janez Gostiša, oblikovanje arh. Igor Resnik, tisk tiskarna in knjižigoveznica Mali. Naklada 3000 izvodov.

BESEDA JE NAJMOČNEJŠE OROŽJE

MINISTROVA DESNA ROKA

Pogovor z Matjažem Kekom, pomočnikom ministra za informiranje, Logatčanom, ki je ob napadu JA na Slovenijo vodil delo v Tiskovnem središču v Cankarjevem domu.

Matjaža Keka najbrž ni treba posebej predstavljati. Je eden tistih javnih delavcev, ki se odlikujejo predvsem po svoji predanosti delu, po poštenosti in dosledni profesionalnosti. Logatčan, diplomirani novinar, od leta 1985 živi v Ljubljani, zadnjih pet let dela na Ministrstvu za informiranje kot pomočnik ministra za stike s tujino oziroma kot vodja Sektorja za mednarodno sodelovanje. Vselej polno zaposlen, zato ni naključje, da je tudi pričujoči pogovor potekal v zgodnjih jutranjih urah, pred iztekom Matjaževega nočnega dežurstva, ko si je za to pač najlažje vzel dovolj časa.

O vašem ministrstvu nekdanj ni bilo toliko slišati kot v zadnjih nekaj mesecih, še posebno pa ob napadu JA na Slovenijo, ko se je izkazalo, da je ravno pravočasna in natančna informacija eden izmed najnujnejših pogojev za uspešno obrambo...

Naj najprej povem, da na primer zahodne države takšnega ministrstva, kot je naše, ne poznajo in da smo tudi mi že pred leti razmišljali o nekakšnem preoblikovanju tega telesa, ki bi zajemalo urade za tisk pri različnih državnih subjektih, pa tiskovno središče in agencijo ter posebno skupino za promocijo Slovenije navzven. Doslej je namreč del našega ministrstva opravljala različne upravne naloge, kot je na primer registracija glasil, servis za tuje novinarje; izdajali smo informativni bilten kot pomoč državnim uslužbencem, skrbeli smo za informiranje manjšin pri nas in Slovencev na tujem. Prek našega ministrstva je potekalo tudi pridobivanje in delitev sredstev za informiranje... Zdaj, ob agresiji JA na Slovenijo, pa se je izkazalo, da smo bili sposobni poskrbeti tudi za vsestransko informiranje domače in tuje javnosti o dogodkih pri nas.

Večino najhujših dni si preživel v Cankarjevem domu oziroma v tiskovnem središču, od koder smo lahko spremljali tiskovne konference, predvsem tuji novinarji pa so tamkaj lahko dobili skoraj vse informacije, ki so jih potrebovali pri svojem delu...

Tiskovno središče je bilo sicer pripravljeno predvsem za slovesno proglasitev samostojnosti Republike Slovenije, vendar smo ga po prvem presenečenju prilagodili novim razmeram primerno, na pomoč pa nam je priskočilo še nekaj ljudi, ki so tako ali drugače pripomogli, da je naše delo teklo čimbolj nemoteno. Zato lahko rečem, da smo za tuje novinarje kar dobro poskrbeli, saj so imeli poleg dveh tiskovnih konferenc na dan na voljo tudi servis treh tiskovnih agencij in sicer Tanjuga, Hine in Slovenske tiskovne agencije. Predvsem glede Tanjuga, uradne jugoslovanske tiskovne agencije, moram poudariti, da nismo delali nobene selekcije in da so lahko tuji novinarji sami presojali resničnost informacij, ki jih je Tanjug posredoval tudi v angleščini, saj so imeli na voljo tudi informacije iz drugih virov. Zanimivo je tudi to, da so imeli nekateri izmed tistih tujih dopisnikov, ki so pri nas že dlje časa, tudi pomočnike, ki so zanje spremljali poročanje tiska, radia in televizije, imeli pa so tudi možnost spremljanja dogajanja na terenu.

Ob vsem tem moram povedati, da so delo v tiskovnem središču strokovno vodili ljudje z ministrstva, veliko pa je bilo tudi drugih sodelav-

Pravkar smo dobili še eno informacijo...

cev, od osebja Cankarjevega doma, njihovih tehnikov, organizatorjev, hostes, poštne delavcev, natakarev; pa ekipe za izdelavo legitimacij, televizijske ekipe, do nepogrešljivih prevajalk in prevajalcev. Vsak je po svoje pripomogel, da so o Sloveniji šle po svetu hitre in natančne informacije.

Kako pa ocenjuješ vlogo domačih medijev pri poročanju o vojni v Sloveniji?

Odkrito povem, da jih, predvsem časopisov, ki jih je pri nas precej, zaradi pomanjkanja časa nisem pogosto spremljal, vsekakor pa je vidno vlogo, kot najhitrejši medij, odigral radio; seveda je pomemben tudi prispevek televizije, ki je pošiljala v svet posnetke vojnih dogajanj in prenašala vsakodnevne tiskovne konference, na katerih je sodeloval naš minister Jelko Kacin, ki je postal neke vrste narodni junak, saj so mu ljudje zaupali in verjeli, ker je poleg tega, da je odličen govornik, tudi velik vojaški strokovnjak.

Seveda pa je imel močno zaledje tudi na ministrstvu oziroma v sodelavcih, ki ste mu sproti zbirali in pripravljali informacije...

To drži, vsekakor pa je pomembno dejstvo, da je bil pri vsch pomembnejših dogajanjih tudi vsebinsko prisoten.

Ob koncu pa me zanima še to, kako ocenjuješ informativne dejavnosti nasprotne strani, torej JA?

Slišati je bilo, da se gremo menda v Sloveniji pravo propagandno vojno, toda mirno lahko zatrdim, da je bilo v Cankarjevem domu le tiskovno središče in ne nekakšen propagandni štab, kot so nam nekateri očitali. Glede armade pa menim, da se je do prebivalstva obnašala dokaj čudno, saj je na primer s propagandnimi letaki dosegla ravno nasprotni učinek, kot ga je hotela. Pri domači in tuji javnosti pa je vseskozi izgubljala tudi zato, ker so njene informacije izredno zamujale. Slišal oziroma prebral sem tudi izjavo Zveznega sekretariata za informiranje, ki pravi, da je Slovenija ves čas zavajala svetovno javnost, da je bila prva žrtev vojne resnica, kar sicer drži v primeru vsake vojne, vendar moram še enkrat poudariti, da je v tiskovnem središču v Cankarjevem domu vsakdo imel možnost dobiti preverjene informacije iz različnih virov, na tiskovnih konferencah pa gnjaviti ministra Kacina s kakršnimkoli vprašanjem, kar so mnogi tudi počeli. Poleg tega pa novinarjem nihče ni onemogočal dela na terenu, nasprotno - če smo le mogli, smo jim pomagali. Zato menim, da je bilo naše delo uspešno.

Pogovor zapisal Marko Škrj

SREDI KOLIKŠNE NEVARNOSTI?

Občinska skupščina je na zadnjem zasedanju obravnavala tudi predlog predsedstva, povezan z oceno potencialne nevarnosti nekontroliranega aktiviranja raketnih bojnih glav v logaški kasarni. Pristojnim strokovnim organom in inštitucijam je poslala tole vprašanje: "Kakšne posledice lahko povzročijo v mestnem naselju Logatec in okolici nekontrolirano aktiviranje raketnih bojnih glav in pogonskega goriva v enoti V.P. 1267/9 Logatec? V katerih primerih

lahko nastopi možnost nekontroliranega aktiviranja raketnih bojnih glav? Kakšne so še vse druge morebitne nevarnosti v primeru aktiviranja raketnega streliva, ki se nahaja v enoti protizračne obrambe v Logatcu?

Navedena vprašanja skupščina občine Logatec postavlja s posebnim opozorilom, da se ta baza nahaja v neposredni bližini (kakih 300 metrov stran) mestnega naselja Logatec."

